

BG

BG

BG

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 8.12.2010
SEC(2010) 1491 окончателен

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ НА СЛУЖБИТЕ НА КОМИСИЯТА

към

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА
ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, СЪВЕТА, ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И
СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ И КОМИТЕТА НА РЕГИОНИТЕ**

Стратегия на Европейския съюз за региона на река Дунав

Обобщение на оценката на въздействието

{SEC(2010) 1490 окончателен}

{SEC(2010) 1489 окончателен}

{COM(2010) 715 окончателен}

1. ВЪВЕДЕНИЕ

Държавите-членки поискаха от Комисията да изготви стратегия на ЕС за региона на река Дунав¹. Преди нея в периода 2008/2009 г. Комисията координира изготвянето на стратегията на ЕС за региона на Балтийско море, която вече е на етап изпълнение. В сега представеното искане изрично се подчертава важноста на устойчивото развитие, чието постигане трябва да се търси чрез интегриран подход. В рамките на Комисията стратегията на ЕС за региона на река Дунав се координира от ГД „Регионална политика“, която поради това изготви и настоящата оценка на въздействието.

2. ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ПРОБЛЕМА

Определянето на проблема се основава на социално-икономически анализ и консултации на широка основа. Тези консултации включваха държавите-членки и държавите от региона на река Дунав, които не са членки на ЕС, междуправителствените и неправителствените организации, както и заинтересованите страни, включително гражданите и експерти по проблемите на региона. В работата участваха също Европейската инвестиционна банка и 22 генерални дирекции и служби на Комисията². Установените предизвикателства са определено от трансгранично естество и сочат към много трансгранични вторични ефекти³. Все по-очевидно е, че адекватният подход във връзка с региона на река Дунав е разработването на политиките и вземането на решения на по-широка основа.

• Определяне на проблема за целите на управлението

Основен проблем в региона на река Дунав е управлението. Особено видна е липсата на адекватно транснационално управление. Това води до недостатъчно сътрудничество (липса на общи интереси, а дори и до появата на противоречия). Налице са например различаващи се виждания на различните държави по екологични и други свързани с използването на реката въпроси, които могат по-лесно да намерят отговор, ако бъдат

¹ Европейският съвет отправи официално искане към Европейската комисия да координира стратегията на ЕС за региона на река Дунав, като в заключенията си от 19 юни 2009 г. заяви: „Устойчивото развитие следва да се осъществява и чрез интегриран подход към конкретните предизвикателства в отделните региони (...). Той (...) приканва Комисията да представи до края на 2010 г. стратегия на ЕС за региона на река Дунав.“

² Следните генерални дирекции и служби участват в работната група в рамките на Комисията: ГД „Земеделие и развитие на селските райони“, ГД „Образование и култура“, ГД „Икономически и финансови въпроси“, ГД „Разширяване“, ГД „Външни отношения“, Служба за сътрудничество EuropeAid, ГД „Хуманитарна помощ и гражданска защита“, ГД „Трудова заетост, социални въпроси и равни възможности“, ГД „Предприятия и промишленост“, ГД „Околна среда“, ГД „Действия в областта на климата“, ГД „Информационно общество и медии“, ГД „Правосъдие, свобода и сигурност“, ГД „Морско дело и рибарство“, ГД „Мобилност и транспорт“, ГД „Енергетика“, ГД „Вътрешен пазар и услуги“, ГД „Изследвания“, ГД „Здраве и потребители“, ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“, ГД „Търговия“ и Генералният секретариат.

³ В икономиката вторичният ефект се определя като страничен ефект (разход или полза), оказващ въздействие върху дадено лице, което не участва в процеса на вземане на решението относно породилото ефекта действие, като при това не се извършва плащане за компенсиране на ефекта: налице е трансграничен вторичен ефект, когато извършено от дадена държава действие оказва благоприятно или неблагоприятно въздействие върху други държави.

разгледани в по-широк контекст или с помощта на иновативни технологии, които вероятно ще бъдат предложени със стратегията.

ЕС предоставя някои рамки (чрез законодателни и финансови инструменти), в които следва да се предприемат действия по някои основни предизвикателства и възможности, а са налице и някои междуправителствени рамки. Наблюдават се обаче липса на институционален капацитет и сериозни пропуски по отношение на изпълнението (напр. някои директиви на ЕС формално се транспонират, но на практика не се прилагат). В резултат се получава несъгласуван подход към много от предизвикателствата пред региона и нереализиране на пълния капацитет. Взаимодействията трябва да се разберат и управляват по-добре; трябва да се разработят общи инструменти или инструменти за сътрудничество; да се установят и използват възможностите за съчетаване на усилията както през границите, така и за различни сектори; и освен това трябва да се избягват конфликтите или те да се решават.

- **Определяне на проблема по теми**

Има няколко въпроса, по които осъществяването на сътрудничество е особено необходимо: мобилност и достъпност; енергия, околна среда и управление на риска. По принцип тези проблеми трябва да попадат в обхвата на всяка стратегия. Освен това при публичните консултации, особено от приноса на държавите-членки, стана ясно, че други въпроси следва или би могло да се включат поради наличието на трансгранични вторични ефекти (иновации и конкурентоспособност, изграждане на единния пазар, човешки капитал, сигурност, туризъм) и/или поради явната полза от обмена на опит (информационно общество, институционален капацитет или изолирани общности). Включването на тези въпроси позволява също така на партньорите/заинтересованите страни да имат избор между дадени действия, за които считат, че са от по-нисък приоритет, и други, които са от основно значение: в политическо отношение е важно да се включи набор от други въпроси, за да се постигне споразумение по целия „пакет“. Освен това посочените социално-икономически и други аспекти ще окажат подкрепа на интеграцията на държавите, които се присъединиха към Европейския съюз едва наскоро.

2.1.1. Въпроси, по които сътрудничеството е наложително, тъй като не могат да се разглеждат самостоятелно

- Мобилност и достъпност: Явно е, че потенциалът на река Дунав за вътрешно плаване не се използва напълно. Този потенциал може да се използва по-добре чрез предприемане на серия от мерки, като по-голяма интермодалност, подобро управление, по-добри инвестиции в инфраструктура и съоръжения и наличието на квалифициран персонал. Наред с липсата на търсене се наблюдава и липса на предлагане. Каналите на река Дунав невинаги са плавателни, пристанищата често са неефективни, корабите не са достатъчно на брой и често са в лошо техническо състояние, а поради недостатъчния брой на центрове за обучение липсва достатъчно корабен персонал. Сухопътната и железопътната инфраструктура често е недостатъчна или просто липсва, особено що се отнася до трансграничните връзки (на които националните власти не дават приоритет).
- Енергия: Енергийната сигурност и ефективност в региона често са проблематични. Голяма част от енергията се внася, а транспортът ѝ е скъп; освен това пазарите са разпокъсани и липсват междусистемни връзки. Регионът на река Дунав е особено

уязвим по отношение на сигурността на доставките, както показва случаят през януари 2009 г., когато бяха прекъснати доставките на газ. В същото време производството и потреблението на енергия са източник на замърсяване. Стои предизвикателството да се подобри енергийната ефективност (и спестяването на енергия) и да се увеличи производството от възобновяеми източници.

- Околна среда: Качеството на водата в много държави-членки от региона на река Дунав често е лошо — както на речните, така и на подземните води. Има много замърсители, особено хранителни вещества. Подобно е положението по отношение на почвите, особено в трансграничните промишлени зони, както и по отношение на въздуха в градските райони. Под заплахата са и ландшафтните и биологичното разнообразие поради разрушаването на природни области, особено недокоснатите от човешка дейност планински области, което води до намаляване на броя на животинските видове. Унищожаването на биологичното разнообразие и екосистемите може да доведе до необратими промени и невъзможност за осигуряване на основни стоки и услуги, като защита от наводнения, пречистване на водите, производство на храна и дървен материал, или за смекчаване на въздействието на промените на климата и адаптиране към тях. Риболовът в реките се извършва в непозволяващи устойчивост количества, а миграцията се възпрепятства от хидроморфологични промени. Под особено голям риск е наличието на видове на есетрата — мигрираща риба с голяма важност за целия басейн на река Дунав.
- Управление на риска: Регионът на река Дунав е изправен пред три основни риска: наводнения, засушавания и промишлено замърсяване. Никой от тези проблеми не се влияе от наличието на граници. Целта е да се управлява както предотвратяването (избягване на възникването на риска), така и действията за отстраняване (помощ при възникване на риска). Основната причина за наводненията е това, че река Дунав и нейните притоци са в голяма степен реки с изкуствено изградени брегове, които не позволяват на допълнителната вода да се разлее свободно на по-големи площи (така че водното равнище се повишава). Основната причина за засушаванията е полуконтиненталният климат, който е податлив и на промените на климата. Основната причина за промишлените рискове са остарелите предприятия, които предизвикват аварии, вследствие на които може да настъпи значително замърсяване на съседните държави.

2.1.2. Въпроси, по които сътрудничеството следва да се улесни поради наличието на трансгранични вторични ефекти:

- Иновация и конкурентоспособност: Регионът на река Дунав се характеризира с ясно изразено разделение в рамките на целия регион, като се наблюдават големи различия по отношение на интензивността на сътрудничеството (между сектора на научните изследвания, сектора на предприятията и публичния сектор, както и в рамките на всеки един от тях), предприемачеството, инвестирания в иновации капитал, инвестициите в научноизследователска и развойна дейност и цялостната конкурентоспособност. Регионът може да извлече значителна полза от по-добри връзки, особено в направление Изток—Запад в цялата област.
- Изграждане на единния пазар: По отношение на единния пазар, различните национални правни уредби са причина доставчиците на услуги по-рядко от нормалното да започват дейност в други дунавски държави или да предоставят услугите си през граница. В много случаи малките и средните предприятия не

разполагат с ресурси да преодолеят административните и другите пречки за достъп до пазари в съседни държави, като по този начин потенциалът им значително се ограничава.

- Човешки капитал: Делът на високообразованите хора в региона на река Дунав е по-нисък от средния за ЕС-27, като и в това отношение се наблюдава вариране в широки граници. Мобилността, особено на научните работници и студентите, на висококвалифицираните работници и на тези със специализирани умения, е все ограничена. Регионът понастоящем не извлича полза дори от пълния потенциал на тези работници, което представлява важно предимство, което все още е ненапълно оползотворено.
- Сигурност: Вследствие на икономическата интеграция и нарастващата трансгранична търговия се появява рискът от нарастване на организираната престъпност в региона (контрабанда на стоки, трафик на хора, черен пазар и т.н.). Освен непосредствените щети, които нанася, организираната престъпност води до по-високи разходи за предприятията по операциите в целия регион и така ограничава възможността за по-голям растеж. Предприемането на мерки по този проблем е явно трансграничен въпрос.
- Туризъм: Регионът на река Дунав разполага с изключително културно, етническо и природно богатство. Възможно е голяма част от него да представлява подчертан интерес за посетителите. Този туристически потенциал обаче не се използва в пълна степен. Съществуващите инициативи не са свързани помежду си и нямат обща стратегия за съгласуване на усилията.

2.1.3. Въпроси, по които сътрудничеството може да се улесни поради ползата от обмена на опит

- Информационно общество: Информационното общество не е добре развито в региона на река Дунав в сравнение с останалата част от ЕС-27. Хората имат в по-малка степен достъп до компютри, интернет връзки и електронни материали. Поради това засегнатите държави не извличат максимална полза от един източник на растеж, сближаване и устойчивост. Много полезно би било да се осигури достъп до положителния опит и най-новите постижения в най-добре представящите се части на региона.
- Институционален капацитет: Транснационалните, националните, регионалните и местните системи на управление в региона са в някои случаи все още в процес на адаптиране и развитие, като често продължават да преодоляват настъпилите през последните години дълбоки промени. Това включва начините на вземане на решения (стабилност на персонала в публичния сектор, прозрачност, консултации, планиране, финансов инженеринг, изготвяне на проекти, териториално устройство и т.н.) и начините на изпълнение на действията (навреме, ефикасно, ефективно, икономично, без корупция и т.н.). Предвид това че някои части на региона демонстрират подчертано успешно управление, обменът на опит би допринесъл за постигането на действителен напредък.
- Изолирани общности: В региона на река Дунав има няколко изолирани общности, например малцинства или ромите (10 млн. роми живеят в региона на река Дунав, което представлява 80 % от ромите в Европа). Тези общности често живеят в лоши

условия без основна инфраструктура. Наблюдават се дискриминация, социално изключване и пространствена сегрегация, както и социално напрежение. Публичните органи в някои области от региона обаче често не разполагат с необходимите ресурси и опит да се справят с тези предизвикателства по един цялостен начин, но биха могли да извлекат голяма полза от прилаганите в съседни области по-добри практики и организация.

3. АНАЛИЗ НА СУБСИДИАРНОСТТА

В общия случай е най-добре решенията да се вземат на подходящото равнище, а действията следва да се предприемат от субектите, разполагащи със съответните познания и компетентност. По засягащите цяла Европа въпроси това могат да направят институциите на Европейския съюз, по националните въпроси — националните правителства, а по регионалните и местните въпроси — регионите и градовете. По макрорегионални въпроси (които засягат няколко държави, но не и целия Европейския съюз, а понякога и държави, които не са членки на ЕС) обаче има нужда от специфична рамка за сътрудничество на равнище макрорегион.

Вече е налице известно сътрудничество между държавите — по линия на междуправителствени организации или чрез сътрудничество по конкретни въпроси. Тези начини обаче невинаги са достатъчно ефективни, не включват всички налагащи сътрудничество въпроси и не се поставят в стратегическа перспектива, включваща най-високото политическо равнище. Това е причината самите държави-членки да поискат чрез Съвета Комисията да изготви макрорегионална стратегия за региона на река Дунав.

4. ЦЕЛИ НА ИНИЦИАТИВАТА НА ЕС

Общата цел („визията“) е да се развие дългосрочно сътрудничество и интегриран подход между държавите, градовете и областите в региона на река Дунав за справяне с предизвикателствата, както и извличане на полза от общите възможности и споделянето им. По-конкретно, държавите могат да извлекат полза от наличието на по-добра основа за съвместни дискусии, вземане на решения и изпълнение на действия по общи предизвикателства и възможности. Възможно е да се възприеме по-координиран подход във всяка област на политиката, като се отчитат обаче взаимовръзките с други сфери на икономиката (напр. транспорт — околна среда — икономическо развитие).

За да се постигне това, акцентът следва да се постави върху три конкретни цели: подобрена координация и съгласуваност (за увеличаване на ефективността), подобрени институционални способности (за увеличаване на ефикасността), дългосрочен процес за сътрудничество (за по-добро приемане на политическо равнище).

5. ВАРИАНТИ НА ПОЛИТИКАТА

Определените по-горе предизвикателства сочат към необходимостта от по-добро разработване на политики, вземане на решения и изпълнение, които да се основават на по-интензивни координация, сътрудничество и интеграция между различните сектори и между дунавските държави, градове и области. Повишеният капацитет е необходим за съгласуването, изпълнението и укрепването на съществуващите политики. Предвид

представения по-горе анализ, описаните по-долу варианти и механизми трябва да се разглеждат във връзка с постигането на определените цели. Тези варианти се отнасят до възможните рамки за сътрудничество в региона на река Дунав, както и до географския обхват.

• Възможни рамки за сътрудничество

- Вариант 1: Комисията не участва в процеса (базов сценарий); Комисията не изготвя стратегия за региона на река Дунав. При този вариант могат да се предвидят два възможни сценария: 1.1) не се изготвя стратегия за региона на река Дунав, и 1.2) изготвя се стратегия, но не от Комисията.
- Вариант 2: Ролята на Комисията се изчерпва с изготвянето на стратегия; Комисията изготвя стратегия, но тя се изпълнява единствено на междуправителствено равнище без участието на ЕС.
- Вариант 3: Комисията координира действията на равнището на ЕС (като използва структурите на ЕС); разработва се координирана стратегия, като се използват съществуващите структури на ЕС, а Комисията има задачата да улеснява процеса. Стратегията се разработва от Комисията, но бъдещите решения се вземат съвместно от институциите.
- Вариант 4: Комисията оказва подкрепа за създаването на нова организация с финансови и законодателни правомощия; създава се международна организация, която разполага с правомощието да приема нови законодателни актове за региона на река Дунав и да управлява средствата за финансиране на транснационални проекти.

• Географски варианти

- Вариант а: Ограничаване до региона на река Дунав; при този подход се обхващат разположените непосредствено до реката територии (държави-членки и държави, които не са членки на ЕС) и така акцентът се поставя върху свързани с реката въпроси, като годността за плаване и околната среда.
- Вариант б: Разширяване до равнище функционална географска област; при този подход се обхваща регионът на река Дунав като цяло (държави-членки и държави, които не са членки на ЕС) и така могат се предприемат действия по редица свързани с региона предизвикателства (а не само по отнасящи се единствено до реката въпроси). Съгласно този вариант „регионът на река Дунав“ се счита за функционална област, включваща необходимите субекти за осигуряване на сътрудничество по различни въпроси, които могат да бъдат държави-членки на ЕС или други⁴.

⁴ За да се даде представа за съответната територия, е възможно като представителни за региона на река Дунав да се разглеждат държавите от басейна на река Дунав (което означава, че територията не се ограничава с реката), като това понятие се използва в рамките на Процеса за дунавско сътрудничество, който е широко приет в областта. Съответната територия е следната: държавите-членки на ЕС — Германия (специално Баден-Вюртемберг и Бавария), Австрия, Словашката република, Чешката република, Унгария, Словения, Румъния и България, както и държавите извън ЕС — Хърватска, Сърбия, Босна и Херцеговина, Черна гора, Република Молдова и Украйна (регионите по течението на река Дунав). Това не изключва възможността

- Вариант в: Разширяване на подхода отвъд региона на реката, но с включване само на държавите-членки на ЕС от региона на река Дунав; подходът се основава на вариант б, но се ограничава до държавите-членки на ЕС.

6. ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЯТА

• Възможни рамки за сътрудничество

В таблицата по-долу се обобщава доколко всеки от вариантите може да гарантира постигането на изложените в параграф 4 цели: (ефективност); доколко лесно те се постигат (ефикасност); и дали е вероятно да се поемат ангажименти (приемане на политическо равнище).

Вариант 1 — Комисията не участва в процеса (базов сценарий)					
Сценарий 1.1: Не се изготвя стратегия за региона на река Дунав					
	--	-	0	+	++
Ефективност			✓		
Ефикасност			✓		
Приемане на политическо равнище	✓				
Вариант 1 — Комисията не участва в процеса (базов сценарий)					
Сценарий 1.2: Изготвя се стратегия, но не от Комисията					
	--	-	0	+	++
Ефективност				✓	
Ефикасност			✓		
Приемане на политическо равнище		✓			
Вариант 2:					
Ролята на Комисията се изчерпва с изготвянето на стратегия					
	--	-	0	+	++
Ефективност				✓	
Ефикасност			✓		
Приемане на политическо равнище		✓			
Вариант 3:					
Комисията координира действията на равнището на ЕС (като използва структурите на ЕС)					
	--	-	0	+	++
Ефективност					✓
Ефикасност				✓	
Приемане на политическо равнище					✓
Вариант 4:					
Комисията оказва подкрепа за създаването на нова организация с финансови и законодателни правомощия					
	--	-	0	+	++
Ефективност					✓
Ефикасност		✓			
Приемане на политическо равнище		✓			

• Географски варианти

съседни държави (или морски области) да участват в процеса по определени въпроси. Следва да се подчертае, че регионът на река Дунав не се ограничава с река Дунав.

- Вариант а: Ограничаване до региона на река Дунав; въпреки че свързаното с реката положение може да се подобри, в другите области на политиката, които имат отношение към региона на река Дунав, не се предприемат действия. По-специално недостатъчно внимание се отделя на потенциала за укрепване на социално-икономическото развитие на региона.
- Вариант б: Разширяване до равнище функционална географска област; този вариант дава възможност за включване на повече теми, свързани с предизвикателствата пред региона на река Дунав, а не само река Дунав. Както стана ясно при процеса на консултации, по-широкият подход може да улесни решаването на въпроси, които иначе остават без решение поради противоречиви позиции (годност за плаване срещу околна среда), и дава възможност на всички страни да установят ползи за себе си, т.е. този подход дава възможност за постигане на политически компромиси. По този начин е възможно да се стигне до резултат, който е на по-широка основа от най-ниския общ знаменател. Освен това се реализира ползата от разглеждане на областите на политиката по интегриран начин, като се отчитат взаимодействията между тях и се избягва разглеждането поотделно. Налице е потенциал за укрепване на интеграцията на региона в ЕС, както в административно/правно отношение, така и във връзка със социално-икономическото развитие. Поради това този вариант вероятно ще получи по-широко приемане на политическо равнище и ще засегне области, по отношение на които има противоречиви политически намерения.
- Вариант в: Разширяване отвъд региона на реката, но с включване само на държавите-членки на ЕС от региона на река Дунав; Въпреки че този вариант би улеснил изпълнението на много действия, тъй като за цялата обхваната територия има обща правна рамка (директивите на ЕС) и общи инструменти за финансиране (по-специално структурните фондове), при него няма да могат да се предприемат действия по всички предизвикателства и възможности в региона на река Дунав като цяло. Например подобряването на годността за плаване би било ограничено по мащаб, тъй като река Дунав минава през Хърватия и Сърбия. Повечето други области на политиката също биха били непълни по отношение на формулировката и изпълнението им, тъй като темите често засягат териториите на съседни държави кандидат-членки, потенциални кандидат-членки и трети държави.

7. СРАВНЕНИЕ НА ВАРИАНТИТЕ

Предвид анализа на въздействието на различните варианти на политиката стигаме до заключението, че най-добрите варианти са следните:

- **Възможни рамки за сътрудничество**

Предпочитаният вариант е вариант 3, при който Комисията координира действията на равнището на ЕС, като използва структурите на ЕС. При този вариант Комисията участва активно за улесняване на процеса, като оказва подкрепа на дунавските държави при разработването на съгласувана стратегия за региона. Разработването на такава стратегия на ЕС става в тясно сътрудничество със засегнатите държави и с всички имащи отношение към въпроса служби на Европейската комисия. Процесът се подпомага от открита процедура на консултации на широка основа с всички заинтересовани страни от региона и процедура на консултации с регионални експерти. Този вариант може да се опира на опита от стратегията на ЕС за региона на Балтийско море, която беше разработена през 2009 г. и вече е в етап на изпълнение.

Този вариант е предпочитан пред другите представени варианти по отношение на:

- ефикасността, като се дава възможност за по-добро съгласуване на политиките и финансовите средства за региона;
- ефективността, като се улеснява изпълнението на конкретни действия чрез напътстващата роля на Комисията, широката ангажираност със стратегията на пряко изпълняващите я субекти, както и изпълнимостта на действията;
- приемането на политическо равнище, като се използват съществуващите финансови средства, институции и законодателство и като се прилага всеобхватен подход, с който да е възможно всички страни да се ангажират със стратегията.

По отношение на административните разходи този вариант изисква повече ресурси от базовия сценарий, но по-малко от другите варианти, с които се създават нови институции. Централната координираща роля на Комисията дава възможност за по-ефективно изпълнение на стратегията и управление на финансовите средства, което може да доведе до по-добро използване на ресурсите като цяло.

Във връзка с определените цели, представени в глава 4, при този вариант се подобрява координацията и съгласуваността на политиките и инвестиционните решения, увеличава се институционалният капацитет на региона (тъй като се използват и се укрепват съществуващите структури и институции и се активизира сътрудничеството между държавите) и се подобрява видимостта и отчетността (тъй като ще се прилага непрекъснат мониторинг и оценка от страна на Европейската комисия и държавите-членки).

• Географски варианти

Предпочитаният вариант е вариант б, при който регионът на река Дунав се разширява до пълната функционална географска област. Този подход би обхванал региона на река Дунав като цяло (държави-членки и държави, които не са членки на ЕС), поради което ще е налице възможност да се предприемат действия по всички основни въпроси, засягащи целия регион на река Дунав, и ще се спомогне да се преодолеят съществуващите при другите варианти административни и политически пречки и пропуски.

8. МОНИТОРИНГ И ОЦЕНЯВАНЕ

Мониторингът и оценяването могат да се извършат на три нива:

- ще се определят ориентири относно напредъка по изграждането на необходимите структури (създаване на тематични работни групи, действащи субекти, отговорни за събирането на данни, комуникационни структури в рамките на региона и центрове за контакт за заинтересованите страни). Ще се установи рамка за докладване и график;
- по всеки от приоритетите в плана за действие ще се установят мониторингови показатели с подробна рамка, за да се даде възможност за оценка на процеса на изпълнение. Тези показатели ще се приемат с плана за действие;

- ще се определят водещи цели, за да се оцени общото развитие в региона на река Дунав по отношение на основните предизвикателства. Въз основа на тези цели ще се определят базови критерии, спрямо които ще може да се оценява напредъкът по постигането на основните цели в областта на околната среда, благосъстоянието, достъпността и сигурността.

Ще е необходимо да се установи процедура за докладване. Комисията ще може да докладва редовно за напредъка по постигане на установените в плана за действие мониторингови показатели. Може да се установи и график за оценяване (напр. след 3 години период на изпълнение).

9. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Предвид изложеното по-горе, в настоящия доклад за оценката на въздействието се предлага да се създаде стратегия на ЕС за региона на река Дунав, при която Европейската комисия координира устойчива рамка за сътрудничество, като улеснява оказването на подкрепа на развитието и интегрираните действия в един транснационален контекст, използвайки съществуващите структури на ЕС. Стратегията следва да се придружава от текущо актуализиран план за действие, който включва конкретни примери за това, по кои въпроси и как следва да се активизира сътрудничеството. Предложената организация е подобна на използваната (и понастоящем в процес на изпитване) организация за стратегията на ЕС за региона на Балтийско море. Предвид наличието на подкрепа по този въпрос, подходът при региона за Балтийско море може да се окаже особено полезен като отправна точка.

Стратегията на ЕС за региона на река Дунав ще представлява устойчива рамка за сътрудничество в подкрепа на развитието и интегрираните действия в един транснационален контекст. Тя ще се придружава от текущо актуализиран план за действие, който включва конкретни примери за това, по кои въпроси и как следва да се активизира сътрудничеството. Всяка от приоритетните области от плана за действие ще се координира от дадена държава. Освен това държавите-членки ще участват в процеса чрез Съвета, а последващите действия по стратегията ще се извършат от групата на високо равнище.

Комисията ще бъде основен действащ субект, като гарантира, че по процеса се постига напредък, като поема водеща роля, а в случаи на несъгласия улеснява обсъжданията в позицията си на независим, легитимен и надежден партньор. Поради това Комисията ще улесни процеса, като координира усилията и докладва за напредъка. Що се отнася до финансирането, програмите по структурните фондове ще бъдат включени в процеса

на ранен етап, за да се осигури готовността при тях за съгласуване на финансовите средства с плана за действие.

В заключение, стратегията на ЕС за региона на река Дунав може да даде конкретни резултати, основаващи се на ясна политическа подкрепа (от Комисията, държавните ръководители). Тя може да улесни реализирането на конкретни подобрения, тъй като при изготвянето ѝ бяха използвани технически експертни знания (генерални дирекции, министерства, заинтересовани страни) и конкретен ангажимент от страна на Комисията. Стратегията може да се опре на процес, който позволява действията да се възприемат като открити, прозрачни и легитимни. И накрая, при нея може да се извлече полза от същественото въздействие от съгласуването на политики и финансови средства по съществуващи инструменти. Необходимо е обаче да продължи насърчаването на готовността за сътрудничество на държавите и заинтересованите страни от региона на река Дунав в дух на партньорство и с общи цели и отговорности.